

Datum van inontvangstneming : 20/11/2017

Zaak C-589/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 oktober 2017

Verwijzende rechter:

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 juli 2017

Verzoekende partij:

Prenatal, S.A.

Verwerende partij:

Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña
(TEARC)

[OMISSIS] [procedurele formaliteiten]

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUÑA (hoogste rechter
Catalonië)

SALA DE LO CONTENCIOSO–ADMINISTRATIVO (kamer voor
bestuursrecht)

EERSTE SECTIE

[OMISSIS] [informatie met betrekking tot de nationale procedure]

BESCHIKKING

[OMISSIS] [samenstelling van de rechterlijke instantie]

Barcelona, 31 juli 2017

1.-VOORWERP VAN HET GEDING

Voorwerp van dit geding, in het kader waarvan de verderop weergegeven prejudiciële vragen inzake geldigheid en uitlegging worden gesteld, is het besluit van de Tribunal Económico Administrativo [OR 2] Regional de Cataluña (hierna: „TEARC”) van 24 oktober 2013 tot afwijzing van klacht nr. 08/0697/2009 die is ingediend door de vennootschap PRENATAL, S.A., (hierna: „PRENATAL”) tegen het besluit van de Dependencia Regional de Aduanas e I.I.EE. de Cataluña (regionale dienst douane en accijns Catalonië) van 25 januari 2006 waarbij teruggaaf wordt geweigerd van de douanerechten en de btw bij invoer zoals vastgesteld bij besluit van diezelfde dienst, waarin de voorgestelde berekeningen opgenomen in de processen-verbaal nrs. A02/71085026 en A02/71085035, betreffende de jaren 2002-2004, werden bevestigd.

2.-FEITEN

2.1.- PRENATAL importeerde kleding uit Jamaica die haar werd geleverd door Gloucester Industrial LTD.

Bij het vervullen van de douaneformaliteiten legde de onderneming EUR.1-certificaten over, waarop als preferentiële oorsprong van de goederen Jamaica stond vermeld. Overeenkomstig die oorsprong werden de goederen onderworpen aan een gunstige tariefbehandeling (preferentie 300), waarbij voor het gemeenschappelijk buitentarief en de btw bij invoer respectievelijk de tarieven 0 % en 16 % werden toegepast.

In maart 2005 voerde het Europees Bureau voor fraudebestrijding van de Europese Commissie (OLAF), in samenwerking met de Departamento de Aduanas e I.I.EE. de la Agencia Tributaria (departement douane en accijns van de belastingdienst) en de Jamaicaanse douaneautoriteiten, in Jamaica een onderzoek naar de oorsprong van de in de Europese Unie ingevoerde kleding, waarbij tevens werd nagegaan of de EUR.1-certificaten volgens de regels waren afgegeven. OLAF kwam tot de bevinding dat de ingevoerde kledingstukken niet in aanmerking kwamen voor een preferentiële behandeling, aangezien zij niet waren vervaardigd vanaf het stadium van garen, maar het resultaat waren van het aaneennaaien of –weven van uit Hong Kong of China ingevoerde lappen stof, en dus niet van Jamaicaanse oorsprong waren. Op die wijze maakten de communautaire importeurs, doordat zij de werkelijke oorsprong van de goederen niet hadden aangegeven, inbreuk op de kwantitatieve beperkingen die tot eind 2004 golden voor de textielhandel tussen de Volksrepubliek China en de EEG. OLAF vermeldde in zijn rapport voorts dat uit zijn onderzoek was gebleken dat de Jamaicaanse exporteurs onregelmatigheden hadden begaan bij de aangifte van de oorsprong van de goederen.

Gezien de vaststellingen van de OLAF-missie verklaarden de Jamaicaanse douaneautoriteiten de EUR.1-certificaten, die recht gaven op een preferentiële

[OR 3] behandeling, ongeldig voor de periode tussen 1 januari 2002 en de datum van afronding van het onderzoek door OLAF op 23 maart 2005.

In januari 2006 ging het departement douane en accijns van de belastingdienst over tot boeking achteraf van de douanerechten voor de importen die PRENATAL in de jaren 2002-2004 had verricht. De betrokken onderneming maakte geen bezwaar met betrekking tot de opgestelde processen-verbaal.

Op 10 mei 2006 verzocht PRENATAL de Dependencia Regional de Aduanas de la Delegación Especial de Cataluña (regionale dienst douane, bijzondere afdeling Catalonië) overeenkomstig artikel 239 van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna ook wel: „douanewetboek” of „CDW”) om teruggaaf van de vrijwillig voldane douaneschuld. Volgens de onderneming was voldaan aan alle in dat voorschrift gestelde voorwaarden voor terugbetaling. PRENATAL bevond zich naar eigen zeggen immers in een bijzondere situatie, die het gevolg was van omstandigheden die van haar zijde geen frauduleuze handeling of klaarblijkelijke nalatigheid inhielden. Zij stelde dat de Jamaicaanse douaneautoriteiten hun controleverplichtingen niet waren nagekomen en wisten of hadden moeten weten dat de goederen niet in aanmerking kwamen voor een preferentiële behandeling.

De regionale dienst douane stelde zich op het standpunt dat het betoog van PRENATAL in werkelijkheid niet was gericht tegen de controles verricht, en de aanslagen opgelegd door de Spaanse fiscus, die gewoon had gehandeld op basis van de conclusies van het onderzoek door OLAF, en dat het bijgevolg ging om een geschil in verband met het optreden van de diensten van de Commissie, vertegenwoordigd door OLAF. Op 23 mei 2006 stuurde de regionale dienst douane en accijns van de bijzondere afdeling Catalonië de zaak overeenkomstig artikel 905, lid 1, eerste alinea, van verordening (EEG) nr. 2454/93 dan ook ter behandeling door naar de Europese Commissie, die de zaak registreerde onder nummer REM 02/07.

De Europese Commissie liet weten dat de zaak (REM 02/07) feitelijk en rechtens vergelijkbaar was met zaak REM 03/07, zodat overeenkomstig artikel 905, lid 6, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „uitvoeringsverordening”) de procedure werd **[OR 4]** geacht niet te zijn gestart, nu het onderzoek in dossier REM 03/07 zich in een verder stadium bevond. Ingevolge artikel 899 van diezelfde verordening konden de Spaanse autoriteiten pas een besluit over het verzoek van PRENATAL vaststellen wanneer de reeds gestarte procedure in dossier REM 03/07 was afgerond.

Zaak REM 03/07 betrof een soortgelijk verzoek om teruggaaf van de douaneschuld, dat was ingediend door de vennootschap CORTE INGLÉS, S.A.

Op 3 november 2008 stelde de Europese Commissie in zaak REM 03/07 beschikking C(2008) 6317 definitief vast, waarbij zij het verzoek om kwijtschelding van rechten in die zaak afwees op grond dat er geen sprake was van een vergissing van de Jamaicaanse douaneautoriteiten in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW en evenmin van een bijzondere situatie in de zin van artikel 239 van dat wetboek. CORTE INGLÉS, S.A., stelde op grond van artikel 263 VWEU beroep tot nietigverklaring van die beschikking in bij het Gerecht van eerste aanleg – thans het Gerecht – van de Europese Unie (zaak T-38/09).

Op 12 mei 2009 gaf de regionale dienst douane en accijns een besluit tot afwijzing van het door PRENATAL ingediende verzoek om terugbetaling. Bij datzelfde besluit verklaarde hij bovendien het verzoek om btw-teruggaaf niet-ontvankelijk, aangezien de aangevoerde bepalingen uitsluitend betrekking hadden op douaneaangelegenheden, overeenkomstig artikel 1 (douaneschuld) en artikel 4 (rechten bij invoer) van het douanewetboek. Op basis van de aangevoerde bepalingen en in het kader van de gekozen beroepsweg kon hij zich dus niet uitspreken over een indirecte interne belasting als de btw.

Tegen dat besluit diende PRENATAL een klacht in bij de TEARC, die door deze instantie in behandeling werd genomen onder nummer 08/06497/2009 en uiteindelijk werd afgewezen bij het besluit waartegen het onderhavige beroep is gericht.

2.2.- Anders dan PRENATAL was CORTE INGLÉS, S.A., tegen de haar opgelegde aanslag met betrekking tot douanerechten-gemeenschappelijk buitentarief en btw bij invoer opgekomen bij de kamer voor bestuursrechtelijke geschillen van de Audiencia Nacional (centraal gerechtshof, Spanje). Die aanslag werd nietig verklaard door de Zevende sectie van de Audiencia Nacional bij arrest van 20 oktober 2008. **[OR 5]**

In dat arrest wordt overwogen dat „[v]olgens artikel 220, lid 2, sub b, van het douanewetboek [...] de douaneautoriteiten niet [overgaan] tot boeking achteraf van invoerrechten indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan. Om te beginnen moet inning van de rechten achterwege zijn gebleven ten gevolge van een vergissing van de bevoegde autoriteiten, vervolgens moet de vergissing van deze autoriteiten van dien aard zijn geweest dat een belastingschuldige te goeder trouw deze redelijkerwijze niet kon ontdekken, en ten slotte moet laatstbedoelde voor zijn douaneaangifte aan alle voorschriften van de geldende regelgeving hebben voldaan.”

In verband met de eerste voorwaarde heet het in dat arrest dat „[d]e Jamaicaanse douaneautoriteiten [...] een vergissing [hadden] begaan aangezien zij in beginsel niet wisten dat de afgegeven EUR.1-certificaten, die garandeerden dat de desbetreffende goederen waren vervaardigd met in Jamaica geproduceerd garen, en dus in aanmerking kwamen voor de preferentiële regeling van de Europese Unie, volgens de rapporten van OLAF niet overeenkwamen met de

werkelijkheid”. Aangaande de tweede voorwaarde wordt in het arrest overwogen dat de vergissing van die autoriteiten „veeleer dan met de complexiteit van de uit te leggen bepalingen, te maken heeft met een feitelijke kwestie, namelijk het achterhalen van de oorsprong van het garen waarmee de uitgevoerde goederen werden vervaardigd, [en dat] de Jamaicaanse douaneautoriteiten die vergissing hadden kunnen vermijden, hadden zij enige zorgvuldigheid aan de dag gelegd”. Ten slotte wordt er in dat arrest op gewezen dat de certificaten al vóór 1997 waren afgegeven en dat „het stelsel van certificaten niet alleen gold voor importen in Spanje, maar ook voor de invoer in diverse landen van de Europese Unie, waar die certificaten werden aangenomen, wat logischerwijs het vertrouwen van de Spaanse onderneming versterkte”, waarvan „niet een dermate grote zorgvuldigheid kon worden verlangd dat zij naging of de inhoud van de door de Jamaicaanse douaneautoriteiten afgegeven certificaten strookte met de werkelijkheid”.

Gelet op het arrest van de Audiencia Nacional en aangezien die rechterlijke instantie de aanslag met betrekking tot douanerechten-gemeenschappelijk buitentarief en btw bij invoer nietig had verklaard, deed het Gerecht van de Europese Unie het beroep tegen beschikking REM 03/07, waarbij het verzoek om kwijtschelding was afgewezen, op 9 december 2013 af zonder beslissing, omdat het zonder voorwerp was geraakt. **[OR 6]**

3.-VRAGEN EN RELEVANTE BEPALINGEN

PRENATAL en de landsadvocaat verzoeken om een prejudiciële verwijzing teneinde te vernemen of beschikking C(2008) 6317 definitief van 3 november 2008 (REM 03/07) rechtsgeldig is in het licht van artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 van het communautair douanewetboek. Concreet is de prejudiciële vraag naar de geldigheid de volgende: is beschikking C(2008) 6317 definitief van de Commissie van 3 november 2008 betreffende de invoer van textielproducten die zijn aangegeven als van oorsprong uit Jamaica (zaak REM 03/07), waarbij wordt vastgesteld dat het gerechtvaardigd is om de invoerrechten achteraf te boeken en dat het niet gerechtvaardigd is die rechten kwijt te schelden in een specifiek geval, in strijd met het Unierecht, met name met artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 van het communautair douanewetboek?

De landsadvocaat verzoekt bovendien dat de volgende prejudiciële uitleggingsvragen worden gesteld:

1.º) Wanneer wordt verzocht om kwijtschelding van douanerechten en de Commissie bij besluit mededeelt dat de zaak wordt gekenmerkt door elementen feitelijk en rechtens die vergelijkbaar zijn met die in een eerdere zaak, waarin zij reeds een standpunt heeft ingenomen, dan wel dat een vergelijkbare zaak in behandeling is, moet een dergelijk besluit dan worden beschouwd als een rechtshandeling die bindend is voor de autoriteiten van de lidstaat waar het verzoek om kwijtschelding is ingediend, en dus kan worden aangevochten door de

persoon die verzoekt om kwijtschelding [art. 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober tot vaststelling van het communautair douanewetboek] of om niet-boeking van de betrokken rechten (art. 220, lid 2, onder b), van dat communautair douanewetboek)?

2.º) Zo een dergelijk besluit niet wordt aangemerkt als een handeling van de Commissie met een juridisch bindende inhoud, is het dan de taak van de nationale autoriteiten om te onderzoeken of in het concrete geval sprake is van vergelijkbare elementen feitelijk en rechtens?

3.º) Als het antwoord op de vorige vraag bevestigend luidt, moet artikel 905, lid 1, van verordening (EEG) nr.º2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek dan worden toegepast, en moet de Commissie bijgevolg een voor de nationale autoriteiten juridisch bindend besluit geven, wanneer op basis van een dergelijk onderzoek wordt vastgesteld dat er van dergelijke elementen geen sprake is? **[OR 7]**

4.º) Zo ja, betekent het gebruik van de term „lidstaat” in artikel 905, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek dat de verplichting om de Commissie te verzoeken om een besluit rust op alle autoriteiten, ook de rechterlijke instanties?

4.-ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

Volgens het besluit van de TEARC volgt de geldigheid van de omstreden aanslagen uit de beschikking die de Europese Commissie heeft gegeven in zaak REM 03/07. Zoals reeds uiteengezet betrof die beschikking een soortgelijk verzoek om terugbetaling van de douaneschuld, dat was ingediend door een andere onderneming die eveneens goederen van oorsprong uit Jamaica invoerde met een EUR.1-certificaat.

In beschikking C(2008) 6317 definitief van de Commissie van 3 november 2008 luidde de conclusie dat het in het desbetreffende geval niet gerechtvaardigd was het verzoek om kwijtschelding van de rechten in te willigen omdat de Jamaicaanse autoriteiten geen vergissing hadden begaan in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW en er evenmin sprake was van een bijzondere situatie in de zin van artikel 239 daarvan.

Die beschikking is door de betrokken onderneming aangevochten bij het Gerecht van de Unie, maar dat beroep is afgedaan zonder beslissing, omdat het zonder voorwerp was geworden doordat de Audiencia Nacional de aanslagen in verband waarmee om terugbetaling was verzocht, nietig had verklaard op grond van de

vaststelling dat niet was voldaan aan de voorwaarden van artikel 220, lid 2, onder b), CDW voor boeking achteraf.

PRENATAL zet vraagtekens bij de geldigheid van de beschikking van de Europese Commissie, omdat de Jamaicaanse autoriteiten een vergissing hebben gemaakt in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW en zij in een bijzondere situatie verkeert als bedoeld in artikel 239 CDW, dan wel omdat het bestaan van een bijzondere situatie voortvloeit uit het feit dat de Europese Commissie haar verplichting heeft verzaakt, ervoor te waken dat de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de ACS-staten correct wordt toegepast. **[OR 8]**

Zij benadrukt dat het standpunt van de Spaanse rechters, concreet de Audiencia Nacional, en dat van de Europese Commissie duidelijk tegenstrijdig zijn. Enerzijds heeft de Audiencia Nacional in feitelijk en rechtens soortgelijke gevallen de betrokken aanslagen nietig verklaard op grond van de overweging dat de Jamaicaanse autoriteiten een vergissing in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW hadden begaan. Anderzijds heeft de Commissie zich in een feitelijk en rechtens identieke situatie op het standpunt gesteld dat de rechten achteraf moesten worden geboekt omdat de Jamaicaanse autoriteiten geen vergissing in de zin van die bepaling hadden gemaakt.

De landsadvocaat zet dienaangaande uiteen dat in het arrest van de Audiencia Nacional er geen rekening mee is gehouden dat een verzoek om kwijtschelding was ingediend dat overeenkomstig artikel 905 van de uitvoeringsverordening had geleid tot de opening door de Commissie van een dossier inzake kwijtschelding van rechten onder nummer 03/07. Bijgevolg stond het aan de Commissie te beslissen of de schuld moest worden kwijtgescholden, en kon die beslissing worden gewijzigd door het Hof van Justitie van de Europese Unie, niet door de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaat.

Dat verklaart waarom de landsadvocaat ook verzoekt om het stellen van een uitleggingsvraag. Er rijst namelijk twijfel over de vraag of, wanneer de Commissie tot de bevinding komt dat er geen sprake is van een vergissing of van een bijzondere situatie in de zin van respectievelijk de artikelen 220 en 320 CDW, de nationale autoriteiten dan geen beoordelingsruimte meer hebben, aangezien het onderzoek van de andere in de artikelen 220 en 239 CDW vermelde omstandigheden met betrekking tot de onderneming (goede trouw, klaarblijkelijke nalatigheid, ...) – het onderzoek waarvan de taak van de nationale douaneautoriteiten is – dan niet langer relevant is. Met andere woorden: de landsadvocaat vraagt zich af of de nationale autoriteiten, met betrekking tot het al dan niet bestaan van een vergissing van de Jamaicaanse douaneautoriteiten en van een bijzondere situatie voor de onderneming die dezelfde activiteit verricht, een beslissing kunnen nemen die indruist tegen die van de Commissie.

5.-GRONDEN

Het besluit van de regionale dienst douane en accijns Catalonië tot afwijzing van het verzoek om terugbetaling van douanerechten en btw bij invoer en het bestreden besluit van de TEARC zijn gebaseerd op beschikking C(2008) 6317 definitief [OR 9] die is gegeven in zaak REM 03/07, waarin volgens de Commissie zich een situatie voordeed die werd gekenmerkt door elementen feitelijk en rechtens die vergelijkbaar waren met die van zaak REM 02/07, die werd geacht nooit te zijn ingeleid. De rechterlijke instanties van de Unie hebben zich niet uitgesproken over die beschikking, aangezien het ingestelde beroep tot nietigverklaring ervan werd afgedaan zonder beslissing nadat het zonder voorwerp was geworden doordat een Spaanse rechterlijke instantie de aanslag die was opgelegd met betrekking tot de douanerechten waarvan de bestreden beschikking kwijtschelding had geweigerd, nietig had verklaard.

Aangezien het, om uitspraak te kunnen doen in het onderhavige geding, duidelijk moet zijn of beschikking C(2008) 6317 definitief, die door de Europese Commissie is vastgesteld in zaak REM 03/07, rechtsgeldig is, en het naar het oordeel van de kamer aan het Gerecht van de Unie staat en niet aan haar om uit te maken of in zaak REM 03/07, die feitelijk en rechtens vergelijkbaar is met de onderhavige zaak, een vergissing in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW door de Jamaicaanse douaneautoriteiten is begaan, maar het Gerecht van de Unie zich om de uiteengezette redenen niet heeft uitgesproken over de rechtsgeldigheid van die beschikking, dient volgens de kamer krachtens artikel 267 VWEU een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden voorgelegd over de rechtsgeldigheid van beschikking C(2008) 6317 definitief van de Europese Commissie. Als zij dat zou nalaten, zou inbreuk kunnen worden gemaakt op het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankerde recht op een doeltreffende voorziening in rechte.

Het is noodzakelijk dat het Gerecht van de Unie uitspraak doet over de geldigheid van de beschikking in zaak REM 03/07 en, concreet, onderzoekt of de Jamaicaanse autoriteiten een vergissing in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW hebben gemaakt en wisten of hadden moeten weten dat de goederen niet voldeden aan de voorwaarden voor preferentiële behandeling. Voorts dient het Gerecht te beoordelen of PRENATAL zich in een bijzondere situatie bevond als bedoeld in artikel 239 CDW.

Wat de door partijen aangevoerde argumenten betreft: PRENATAL stelt dat de Jamaicaanse autoriteiten verplicht waren om controles te verrichten en rapporten op te stellen over de activiteiten die werden verricht in vrije zones, wat niet is gebeurd. Volgens de verklaringen van een voormalig werknemer van de ondernemingen waar de textielproducten werden verwerkt, gingen die autoriteiten namelijk slechts „zelden” over tot het verbreken van de zegels van de containers waarin zich de ingevoerde grondstoffen bevonden, en begaven zij zich slechts „een enkele keer” naar die ondernemingen om te controleren of het garen er daadwerkelijk werd geweven. Dit alles is erg belangrijk gelet op het feit dat

OLAF die autoriteiten in september 2004 op de hoogte had gebracht van zijn **[OR 10]** vermoedens in verband met de juiste toepassing van de regels inzake preferentiële oorsprong op de textielproducten die uit de vrije zones werden uitgevoerd.

Die autoriteiten hadden in elk geval moeten weten dat de betrokken goederen geen preferentiële behandeling konden krijgen, aangezien zij wisten dat er verschillen waren tussen de productiecapaciteit en de omvang van de exporten, dankzij een rapport van het overheidsbureau Jamaica Promotions Corporation, dat zich ten doel stelt investeringen in Jamaica te bevorderen, en dat JN2-certificaten afgeeft (die sinds 2002 evenwel door een andere overheidsdienst worden afgegeven, namelijk de Trade Board), zonder welke EUR.1-certificaten niet kunnen worden verstrekt, aangezien de Jamaicaanse douaneautoriteiten vertrouwen op de controles die worden uitgevoerd door de twee voornoemde organisaties. Uit het voormelde rapport, dat dateert uit 1998, bleek dat de exportactiviteiten van twee van de fabrieken, Antonio Knitters en Gloucester Industrial Ltd, boven hun productiecapaciteit uittorenden.

Bovendien waren de Jamaicaanse autoriteiten ook op de hoogte van de onjuiste aangiften in verband met de goederen, daar zij volgens de verklaringen van een oud-werknemer van de fabrieken meermaals hadden vastgesteld dat de beschrijving die werd gegeven in de invoeraangifte niet overeenstemde met de werkelijke containerinhoud. Voorts toonden de officiële import- en exportstatistieken dat de importen van garen in Jamaica niet volstonden om de uitgevoerde hoeveelheid afgewerkte producten te fabriceren. Ook bleek uit de verklaringen van ambtenaren in de vrije zone, die opgenomen waren in de OLAF-rapporten, dat in de fabrieken niet werd geweven, maar lappen stof afkomstig uit China werden aaneengenaaid. Daaruit kan worden afgeleid dat de Jamaicaanse autoriteiten wisten dat de uitgevoerde goederen niet in aanmerking kwamen voor welke preferentiële behandeling dan ook, maar geen effectieve controles verrichtten om de voornoemde praktijken een halt toe te roepen. Bijgevolg, zo stelt PRENATAL, hebben die autoriteiten met de afgifte van de certificaten van oorsprong een vergissing in de zin van artikel 220 CDW begaan.

Tot slot betoogt PRENATAL nog dat zij hoe dan ook te goeder trouw en met de nodige zorgvuldigheid heeft gehandeld, zodat zij in een bijzondere situatie in de zin van artikel 239 CDW verkeerde.

De landsadvocaat verzoekt van zijn kant dat nog andere vragen over de uitlegging van artikel 905 van de uitvoeringsverordening worden gesteld. **[OR 11]**

Zoals reeds aangegeven, bestaat er duidelijk tegenstrijdigheid tussen het standpunt dat is ingenomen in het arrest van de Audiencia Nacional en de zienswijze van de Europese Commissie, aangezien het volgens deze laatste niet gerechtvaardigd was het verzoek om kwijtschelding in te willigen omdat de Jamaicaanse autoriteiten geen vergissing in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), CDW hadden begaan en er evenmin sprake was van een bijzondere situatie als bedoeld in artikel 239

ervan, terwijl de Audiencia Nacional, die eveneens de voorwaarden van artikel 220, lid 2, onder b), CDW heeft uitgelegd, de aanslag met betrekking tot douanerechten-gemeenschappelijk buitentarief en btw bij invoer nietig heeft verklaard op grond dat de Jamaicaanse douaneautoriteiten wel degelijk een vergissing hadden begaan.

Hoewel de voorgestelde vragen geen rechtstreeks verband houden met het onderhavige geding, zijn in deze zaak wel degelijk de gevolgen voelbaar van de beslissing van het Gerecht van de Unie om het beroep tot nietigverklaring van de beschikking van 3 november 2008 van de Europese Commissie [beschikking C(2008) 6317 definitief] in zaak REM 03/07 af te doen zonder beslissing omdat het zonder voorwerp was geworden. Dat was het gevolg van het feit dat de aanslag die was opgelegd met betrekking tot douanerechten-gemeenschappelijk buitentarief en btw bij invoer nietig werd verklaard bij arrest van 20 oktober 2008 van de Zevende sectie van de Audiencia Nacional. Daarom acht de kamer het passend om de voorgestelde vragen voor te leggen, met uitzondering van de vierde ervan, aangezien het antwoord daarop duidelijk is – het staat immers buiten twijfel dat de term „lidstaat” in artikel 905, lid 1, van de uitvoeringsverordening alle autoriteiten dekt, ook de rechterlijke instanties. [OMISSIS] Gelet op het voorgaande,

BESLUIT DE KAMER, EERSTE SECTIE, het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag inzake de rechtsgeldigheid van beschikking C(2008) 6317 definitief van de Commissie van 3 november 2008:

1.º Is beschikking C(2008) 6317 definitief van de Commissie van 3 november 2008 betreffende de invoer van textielproducten die zijn aangegeven als van oorsprong uit Jamaica (zaak REM 03/07), waarbij wordt vastgesteld dat het gerechtvaardigd is om de invoerrechten achteraf te boeken en dat het niet gerechtvaardigd is die rechten kwijt te schelden in een specifiek geval, in strijd met het Unierecht, [OR 12] met name met artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 van het communautair douanewetboek?

De eerste sectie van de kamer besluit het Hof tevens te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen, die de uitlegging betreffen van artikel 905, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek:

1.º) Wanneer wordt verzocht om kwijtschelding van douanerechten en de Commissie bij besluit mededeelt dat de zaak wordt gekenmerkt door elementen feitelijk en rechtens die vergelijkbaar zijn met die in een eerdere zaak, waarin zij reeds een standpunt heeft ingenomen, dan wel dat een vergelijkbare zaak in behandeling is, moet een dergelijk besluit dan worden beschouwd als een rechtshandeling die bindend is voor de autoriteiten van de lidstaat waar het

verzoek om kwijtschelding is ingediend, en dus kan worden aangevochten door de persoon die verzoekt om kwijtschelding [art. 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober tot vaststelling van het communautair douanewetboek] of om niet-boeking van de betrokken rechten (art. 220, lid 2, onder b), van dat communautair douanewetboek)?

2.º) Zo een dergelijk besluit niet wordt aangemerkt als een handeling van de Commissie met een juridisch bindende inhoud, is het dan de taak van de nationale autoriteiten om te onderzoeken of in het concrete geval sprake is van vergelijkbare elementen feitelijk en rechtens?

3.º) Als het antwoord op de vorige vraag bevestigend luidt, moet artikel 905, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek dan worden toegepast, en moet de Commissie bijgevolg een voor de nationale autoriteiten juridisch bindend besluit geven, wanneer op basis van een dergelijk onderzoek wordt vastgesteld dat er van dergelijke elementen geen sprake is?

[OMISSIS] **[OR 13]**

[OMISSIS] [procedurele formaliteiten]